

Metóda datovania kamenných stavieb, ktorá mení históriu

- CZ24 News | 15. prosince 2023

SVĚT: Chronostratigrafia antických štruktúr.

Súčasní vedci sa domnievajú, že metódy datovania starovekých sídiel a civilizácií sú zastarané. Nie sú také presné a často sa opierajú o množstvo nepriamych dôkazov. Dokonca aj akademickí vedci tvrdia, že metódy na určenie veku kameňa alebo kamenných štruktúr sú veľmi približné. S organikou je všetko ľahšie a jednoduché, no ťažkosti vznikajú pri budovách a mestách.

Teraz sa využívajú minimálne dva typy datovania starých kamenných stavieb. Prvý je založený na **vodno-vzduchovej erózii a stupni oxidácie povrchu kameňa**. To znamená, že vďaka nemu môžete zistiť, kedy a ako dlho je na povrchu a vystavený prostrediu. Táto metóda bola testovaná v Egypte a ukázala, že pyramídy a Sfinga boli postavené najmenej pred 14 tisíc rokmi.

Druhým typom datovania je **chronostratigrafia**. Používa sa v Británii, USA, Kanade a Austrálii. Úspešne sa osvedčil v Egypte, Austrálii a Grécku. A potom sa stala veľmi kuriózna udalosť. Pomocou tejto metódy sa vedci pokúsili datovať známy staroturecký komplex Gobekli Tepe. Až do tohto bodu sa verilo, že osada bola stará asi 11-12 tisíc rokov. Táto informácia mala byť potvrdená, no zrazu sa výsledok štúdie ukázal ako neveriteľný!

Techniky chronostratigrafie indikovali vek 250 tisíc rokov. Spočiatku bol Gobekli Tepe pokrytý vrstvou zeminy v hĺbke desiatok metrov. Ešte nie je úplne rozkopaný. Ako potom mal Rím za 2000 rokov len 0,2 - 0,3 metra? Na základe toho vedci správne vypočítali, ako dlho bude trvať, kým taká veľká vrstva naplavenej horniny pokryje staroveké osídlenie. Ukázalo sa, že musí mať najmenej 250 tisíc rokov. To je taký paradox.

Vedci boli zmätení a vybrali sa do Mexika, kde sa pokúsili datovať staroveké mayské osady. A potom metóda chronostratigrafie priniesla neveriteľné údaje - Indiáni alebo ich predchodcovia postavili pyramídy v období pred 600 - 650 tisíc rokmi. To mimochodom zodpovedá tomu, čo bolo napísané v indickom epose Popol Vuh. Vedci, ohromení svojimi zisteniami, cestovali do Indie.

Ako je známe, indické staroveké eposy obsahujú informácie o histórii trvajúcej stovky tisíc rokov. Pomocou metódy chronostratigrafie sa uskutočnil vedecký výskum v chráme Kailasa. Predpokladalo sa, že bol vytesaný zo skaly počas niekoľkých storočí a dokončený bol až koncom 8. storočia nášho letopočtu. Štúdia však uviedla vek 14 - 16 tisíc rokov.

Svetová komunita historikov je rozdelená na dva tábory. Niektorí sú jednoznačne proti tomuto spôsobu určovania veku. Iní, priaznivci sčítania svetových dejín, tvrdia, že staroveké eposy už dávno naznačujú, že datovanie mnohých starovekých pamiatok je určené „od oka“.

V Rusku boli tiež zástancovia tohto spôsobu datovania. Špecialisti z laboratória Protohistory, výskumníci z LAI a členovia združenia Ecology of the Unknown osobne testovali techniku chronostratigrafie v tureckom komplexe Göbekli Tepe. Potvrdilo sa datovanie 250 tisíc rokov. Či sa to stane základom pre prepisovanie dávnej histórie alebo nie - počkáme a uvidíme.

ZDROJ: OZ biosferaklub